بسمه تعالی

متن سخنرانی جناب آقای مهندس آقازاده

معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان انرژی اتمی ایران

در

پنجاه و یکمین نشست سالانه

آژانس بین المللی انرژی اتمی

وین – اتریش

۲۰۰۷ - ۱۳۸۶

بسم الله الرحمن الرحیم

آقای رئیس،

بسیارخرسندم که به نمایندگی از جمهوری اسلامی ایران در پنجاه یکمین نشست سالانه آژانس بین المللی انرژی اتمی شرکت می کنم و میل دارم که تبریکات خود را به جنابعالی بمناسبت انتخاب به ریاست این اجلاس و همچنین آرزوی موفقیت برای شما و اعضای کمیته عمومی جهت هدایت مباحث مهم این نشست ظرف چند روز آتی را تقدیم دارم . به شما اطمینان میدهم که هئیت اینجانب نهایت همکاری را معمول خواهند داشت تا این اجلاس با مدیریت جنابعالی در نیل به اهداف خود موفق گردد.

ضمنا مایلم از جناب آقای مدیرکل برای ارائه گزارش خود به کنفرانس عمومی تشکر نمایم.

آقای رئیس، نمایندگان محترم

امروز اجلاس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، بعنوان عالی‌ترین مرجع تصمیم‌گیری پیرامون فعالیتهای هسته‌ای کشورهای عضو، بهترین فرصت برای بیان محرومیت‌ها و تبعیض‌های اعمال شده علیه ملت نجیب و مقاوم ایران است. در این بیان تلاش می‌کنم تا بخش کوچکی از رنجها و مرارتهای ۳۰ ساله یک ملت بزرگ برای ایستادگی در برابر انواع نابرابری‌ها سخن بگویم.

در سالهای پیش از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران مطالعات و تحقیقات لازم جهت تولید ۲۳ هزار مگاوات برق هسته‌ای توسط موسسات تحقیقاتی و برنامه‌ریزان امریکایی در دستور کار قرار گرفت. برنامه ساخت دو

نیروگاه ۱۳۰۰ مگاواتی بوشهر در همان سالها آغاز شد و قرارداد مربوط به ساخت دو نیروگاه ۹۰۰ مگاواتی و تامین سوخت مورد نیاز آن نیز میان ایران و فرانسه منعقد شد.

افزون بر این، براساس برنامه تعیین شده مقرر گردید تا حجم قابل توجهی کیک زرد در انگلستان فرآوری شده و در اختیار ایران قرار گیرد. به دیگر سخن، مسابقه برای احداث نیروگاه در ایران و تلاش جهت توسعه روزافزون همکاریهای فنی آغاز شد و از تمامی این اقدامات به عنوان حرکت در مسیر رفع نیاز کشور در راستای تامین انرژی آینده یاد شد.

امادر سه دهه گذشته شرایط بکلی دستخوش تغییر و تحول گردید. همکاریها جهت تکمیل نـیروگاه اتمی بوشهر متوقف شد و فرانسویها نیز از ادامه فعـالیت جهت ساخت نیروگاههـای اتمی طبق قرارداد منعقد شده با ایران سرباز زدند و علیرغم مالکیت ایران در سهام شرکت اورودیف حتی از پذیرش یک کارشناس ایرانی برای اعمال حق ایران در این شرکت خودداری ورزیدند.

همچنین ۵۰ تن UF6 متعلق به ایران در کشور فرانسه ماند و هرگز به صاحب اصلی آن یعنی ملت ایران تحویل نگردید.

در این میان میلیاردها دلار تجهیزات خریداری شده از سرمایه‌های ملی ایران جهت تجهیز نیروگاه بوشهر نیز در بنادر آلمان و ایتالیا متروکه و نابود شد و شرکت زیمنس از تحویل سوخت مورد نیاز ایران برای راه‌اندازی نیروگاه سرباز زد.

افزون بر این در گستره‌ای وسیعتر براساس مصوبه اتحادیه اروپا مقرر شد تا کلیه همکاریها با جمهوری اسلامی ایران متوقف گردد. البته تمامی کارشکنی‌ها در این قالب محدود نشد و حتی برخی از دوستان ما به لحاظ همکاری با جمهوری اسلامی ایران در زمینه انرژی هسته‌ای صلح آمیز، تحت فشار قرار گرفتند.

متاسفانه در حالیکه ایران بعنوان عضو **NPT** مواجه با تحریمهای گسترده است، جامعه بین الملل شاهد سیاستهای تبعیض آمیز و استانداردهای دوگانه برخی از کشورهای غربی در زمینه انرژی هسته ای میباشد.

آقای رئیس، نمایندگان محترم

و اکنون پس از گذشت چهار سال از مطرح شدن موضوع هسته‌ای ایران در سطح بین‌المللی بر همگان آشکار شده است که برخی از کشورهای غربی در پی رفع ابهام از ماهیت صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای ایران نیستند بلکه **" سیاست حذف و محرومیت "** را در پیش گرفته است.

در مدت چهار سال گذشته، فشارها با استفاده از تمامی ابزارهای بین‌المللی و رسانه‌ای و بصورت یک جانبه علیه ملت من افزایش یافت. جمهوری اسلامی ایران جهت اثبات حسن نیت خود و برای رفع هرگونه شک و تردید در این زمینه، نهایت انعطاف را نشان داد ودر هر گام همکاریهای خودرا با آژانس گسترش میداد به این امید که بهانه جویان نیز در مسیر همکاری و تفاهم گام بردارند. اما پس از چندی بر همگان روشن شد که چگونگی برخورد با گامهای مثبت ایران، از رویکردهایی مخاصمه جویانه حکایت دارد و تلاشهای ما با پاسخی درخور مواجه نمی‌گردد. بعبارت دیگر، درخواست تعلیق فعالیت‌ها با هدف توقف این فعالیتها بود.

متاسفانه باید اذعان کنم که برخی از کشورهای غربی در مقابل نهایت اعتماد و حسن نیت ما،از مسیر فنی و تخصصی آژانس خارج و به مسیر غیرقانونی ، غیرمنطقی، اغواگرایانه و فریب‌کارانه‌گام نهادند. این سیاست را با فشارها و تحریمهای جدید بخصوص در قالب قطعتامه های پی درپی دنبال کردند. لذا همکاری صادقانه ما با آژانس رفتاری ظالمانه و محرومیت آفرین را از سوی این کشورها به دنبال داشت.

ما حتی برای اطمینان جهانیان از اهداف و نیات برنامه هسته‌ای کشورمان بحث ایجاد یک کنسرسیوم بین‌المللی جهت مشارکت در برنامه غنی‌سازی اورانیوم در ایران را مطرح نمودیم اما پاسخی شایسته و منطقی در قبال آن دریافت نکرده‌ایم.

آقای رئیس، نمایندگان محترم

امروز نیز علیرغم تجربه تلخ گذشته جمهوری اسلامی یکبار دیگر با حسن نیت و ابتکار خود و با هدف برگرداندن موضوع هسته ای به مسیر اصلی ، صحیح و قانونی،رفع برخی از ابهامات در دستور کار خود قرار داد. براین اساس به یک برنامه کاری (modality) با آژانس به توافق رسید. اما متاسفانه بجای حمایت همه جانبه از آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، شاهد حملات غیرمنطقی و مقابله یک کشور با خواست جامعه بین‌المللی و این نهاد بین‌المللی هستیم.

ما از هر طریق ممکن تلاش کرده و می‌کنیم تا فضای گفتگو و مذاکره ثمربخش با جهان غرب را بخوبی ایجاد نمائیم.

در این بخش از سخنان خود مایلم به برخی کشورهای غربی اعلام نمایم که شما همواره مسیر **"تقابل"** را بجای حرکت در راه **" همدلی و تفاهم "** با ملت بزرگ ایران برگزیدید و در عمل اثبات نمودید که پیوستن کشورهای مستقل و در حال توسعه را به کاروان پرشتاب دیگر صاحبان این فناوری نوین برنمی‌تابید. شما در برهه‌های زمانی مختلف با ملتی با چند هزار سال سابقه تمدنی تعامل منطقی نداشتید.

ملت بزرگ ایران، رفتار تبعیض آمیز و نابرابر و عملکرد برخی کشورهای غربی را در حافظه خود ثبت نموده و فراموش نخواهد کرد.

شما در طول سه دهه فرصت طلایی همکاری و تعامل با ملت ایران را از دست دادید و مسیر روشن همراهی و همدلی با مردمان این دیار کهن را به سوی کژ راهه‌های تقابل و دشمنی منحرف ساختید و این نکته مهم بر اندیشمندان و صاحبنظران جهان غرب پوشیده نیست.

در اینجا لازم به ذکر است که اکنون پس از گذشت بیش از ۵۰ سال از تقابل برخی کشورهای غربی با نهضت ملی کردن صنعت نفت که آنرا تهدید علیه صلح و امنیت بین الملل قلمداد میکردند، ملت ایران توانسته است گامهای مهمی در جهت استقلال ، توسعه و تکنولوژی پیشرفته بردارد.

اکنون به این معدود کشورها توصیه می‌کنم، ملت ایران بر آن است تا به تنهایی در این راه پرپیچ و خم اما پر افتخار گام بردارد و گذر از ایام حقانیت ملت رشید ایران و شکست سیاستهای تبعیض‌آمیز را اثبات خواهد نمود. ملت ایران امیدوار است که برخی از این کشورها از گذشته درس عبـرت آموخته و مسیـــر همکاری را انتخاب نماینـــد که اگر این مهم تـــحقق یابد، امروز شرایط به گونه‌ای دیگر رقم خواهد خورد و از بروز کشمکش در عرصه بین‌المللی جلوگیری بعمل خواهد آمد. اما من از این فرصت بهره می‌گیرم و دوباره اعلام می‌کنم که راهی جز **"تعامل منطقی صادقانه و خردمندانه"** با جمهوری اسلامی ایران وجود ندارد. حرکت در این مسیر افتخارآمیز امروزه به بخشی از هویت ملی ایرانیان تبدیل شده است و هیچ دولتی نمی‌تواند مانعی در برابر سیل خروشان اراده یک ملت بزرگ بوجود آورد. ملت بزرگ ایران مصمم است تا رسیدن به قله‌های رفیع پیشرفت و اقتدار ملی به حرکت خود ادامه دهد و برای دستیابی به این مهم نیز از پذیرفتن هزینه‌های آن ترس و واهمه‌ای به خود راه نخواهد داد و تمامی تهدیدات را ترفندی برای ارعاب خود و دلیلی برناتوانی بدخواهان ایران زمین تعبیر خواهد نمود.

آقای رئیس، نمایندگان محترم

در پایان باید اعلام نمایم:

- ملت ایران به دنبال فن‌آوری صلح آمیز هسته‌ای برای رشد و پیشرفت خویش است.
- ایران به دنبال انرژی صلح آمیز هسته‌ای برای تامین بخشی از انرژی مورد نیاز خود است.
- جمهوری اسلامی ایران همواره درپی ایجاد صلح و ثبات پایدار در منطقه و جهان است.
- جمهوری اسلامی ایران در فعالیتهای هسته ای خود بصورت شفاف، قانونمند و مسئولیت پذیر عمل کرده و خواهد کرد.

- ملت ایران هرگز از حقوق مسلم و قانونی خویش در جهت بهره مندی از فن آوری هسته ای نخواهد گذشت.

- جمهوری اسلامی ایران مسیر مذاکره، تعامل و همکاری بلندمدت و بدون تبعیض را برگزیده و امیدوار است طرفهای مقابل نیز این مسیر عاقلانه ومنطقی را برای دستیابی یک توافق جامع دنبال نمایند.

از توجه شما متشکرم.